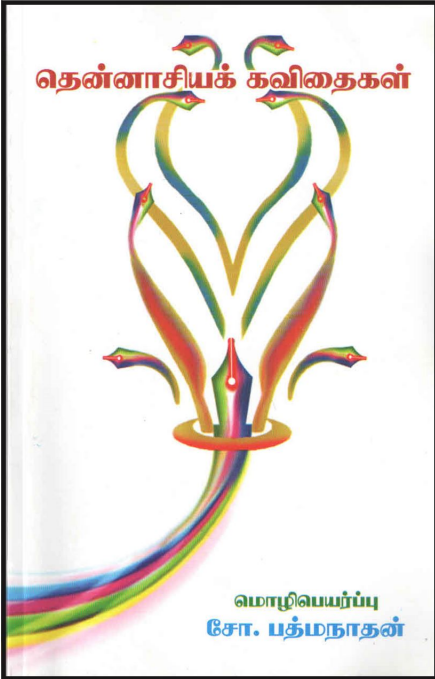


Written by - தவேகாந்தன் -

Monday, 30 July 2018 22:11 - Last Updated Monday, 30 July 2018 22:18



கவிஞர் சோ.பத்மநாதனின் தொகுப்பிலும் மொழியெயர்ப்பிலும் வளிவந்துள்ள 'தன்னாசியக் கவிதைகள்' என்ற இந்த நபிலே அகண்ட பிராந்தியம் சம்பந்தமாக வளிவந்த முதல் தமிழ் நபிலாக இருக்கமுடியுமெனத் தோன்றுகிறது. அந்த வகையில் இதுபற்றி சரியான ஒரு மதிப்பீட்டைக் கொள்ளுதல் தொடரந்தரேச்சியான இதுபோன்ற முயற்சிகளுக்கு ஒழுங்கமைந்த வழிகாட்டியாக இருக்கமுடியும்.

**SAARC** என சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் **South Asian Association for Regional Corporation** என்ற இந்த அமைப்பு 1985ஆம் ஆண்டளவில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான், இந்தியா, இலங்கை, பிலிப்பைன்ஸ், நேபாளம், மால்தீவுகள், பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகள் அங்கம் வகிக்கும் இந்த அமைப்பின் தலமையகம் நேபாளின் காத்தமண்டுவில் இருக்கிறது. வர்த்தகத்துக்கான முன்னுரிமைகளைக் கருத்தில் கொண்ட அமைப்பாகத் தொடங்கப்பட்டாலும், அதற்கும் மேலான இணக்கப்பாடுகளை இலக்கியமடிக உள்வாங்கும் படியாக ஆரம்ப காலம் தொடர்த்தே இதன் நடமாற்றுகள் இருந்துவருகின்றன. அதன்படி தன்னாசிய நாடுகளின் ஆளுமகைகான விருது உட்பட இலக்கியச் சாதனைக்கும் மற்றும் இளைஞர் சாதனைக்குமான விருதுகள் வழங்கலுமென திட்டங்கள் பலவற்றை இது தன்னகத்தே

Written by - தவேகாந்தன் -

Monday, 30 July 2018 22:11 - Last Updated Monday, 30 July 2018 22:18

கொண்டிருக்கிறது. இவற்றில் 25000 டொலர் மதிப்பான தன்னாசிய நாடுகளின் ஆளுமையானது முதல் தடவகைக் கப்பின்னால் எப்போதும் வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் இலக்கியச் சாதனை விருதுகள் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டே வருகின்றன. மகாஸ்வதோதவே, மார்க் ரலி, சூமன் பொக்றெல் மற்றும் சீ தாகாந்த மஹாபத்ர உட்பட பல திறை காசியாவின் முக்கிய இலக்கியவாதிகள் இப்பரிசினபைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

சார்க் நாடுகளின் கவிஞர்களது ஒன்றுக்கிடல்களில் வாசிக்கப்பெற்ற கவிதைகளிலிருந்து 'தன்னாசியக் கவிதைகள்' என்ற இந்நூல் தொகுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தி, வங்காளம், தலெங்கு, மலையாளம் ஆகிய இந்திய மொழிக் கவிதைகளுடன் சிங்களம், நபேபாளம் ஆகிய மொழிகளின் கவிதைகளும் இவற்றின் ஆங்கிலவாக் கத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு ஆகியிருக்கின்றன. நரேடியாக் தமிழிலிருந்து தரேப்பட்ட ஒன்பது கவிதைகளுட்பட அறுபத்தைந்து கவிஞர்களின் எண்பத்தழே கவிதைகள் இத்தொகுப்பிலுண்டுகூ. ஒட்டும்மொத்தமான எண்பத்தழே கவிதைகள் மலேமான ஒரு கண்ணோட்டத்தசைச் செய்திருந்தாலும், முப்பத்தைந்து கவிதைகளின் தரே விலிருந்து நல்ல கவிதைகளாக் பதினழே கவிதைகளையும் சிறந்த கவிதைகளாக் இரண்பினையும் கொண்டுகூ இந்த் நூலின் விசாரணையைத் தொடங்குவிருக்கிறேன்.

மபின்றாம் உலகநாடுகளின் பொருளாதார அரசியலரீ தியில் பொதுவாகக் கூறிக் கப்பெற்ற நாடுகளின் வறுமையே, வலையின்மையே, வாழ்க்கைத் தரம், சூகாதார விருத்தியின்மையே ஆகியன ஒரே தரத்தனவாக் தான் இருக்கின்றன. அந்தவகையில் தன்னாசிய அமையபசைச் சரேந்த் இந்த் நாடுகளின் தரமும் பெரிதான வித்தியாசங்கள் அற்றவையே. ஆயினும் இவையே ஒவ்வொன்றினுள்ளும் உள்ளோட்டமாய் இவற்றின் தனித்துவமான உணர்வுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையையும் நாம் உதாசீனம் செய்துகூட்ட முடியாது. அவற்றையே இங்கே முழுமையாகக் காணமுன்வைத்து அனுசிதமான செயற்பாடு. அதனால் ஒட்டும்மொத்தமான இவற்றின் உணர்வுகளை மய்யப்படுத்துக்கொண்டுகூ, அவற்றின் அடிப்படையில் கவிதைகளில் எழும் கூரல்களின் தடேல்களையும், திசகையையும் கணிப்பதோடு கவிதரை தியிலான இவற்றின் மதிப்பீட்டு முயற்சியையும் செய்வதே இங்கே மறே கொள்ளப்பட்டுக்கிறது.

இன்றையக் கூ வளர்முக நாடுக (Developing Countries) ளின் இவையே கூறிக் கப்படுவதாலயே இவையே பின் தங்கிய நாடுகளின் அழகைக் கப்பட்ட காலத்து தரத்திலிருந்து பெருமளவில் வறேபட்டும் போகவில்லை. இங்கே முக்கியமாகவும் முதன்மையாகவும் சட்டத்தின் ஆட்சி வலுப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதில் நம் கவனத்தகைக் கூவிக் க முன்நைதால், அதிலிருந்து தொடர்புடைய பல விஷயங்களும் தாமாகவே மலேலே எழும் துகூட்டும். இந்த் நாடுகளில் ஜனநாயக உரிமையின் பயில் வினையும், பத்திரிகைத் துறையின் சூயாதீனத்திற்கு விளையும் இடகூ சல்களையும் இங்கிருந்தே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மொழி இனம் மதம் ஆதியவையே காரணமாய் துண்பிவிடப்படும் உயிரச்சம் மிகுந்த கலவரங்கள் அடிக் கடி கிளர்த்துழும் துகூண்டிருக்கின்ற நாடுகளாக் இவையே இன்றளவும் இருந்துகொண்டிருப்பதையே தகவல் தொடர்புடகங்கள் நினவையுறுத்திக் கொண்டுகூ இருக்கின்றன. இருந்தும் அவற்றிற்கு எதிரான கூரல் நிஜத்தில் இந்த் நாடுகளிலிருந்து மிகவும் சன்னமாகவே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.



Written by - தவேகாந்தன் -

Monday, 30 July 2018 22:11 - Last Updated Monday, 30 July 2018 22:18

உருவாகக் குகிறதெனினும், அதைவிட சாதாரணர்களுக்கு வறோ மாரக் கம் இல்லையென்ற உண்மையையும் பலமான கவிதை மொழியில் இது சொல்கிறது. இது விரகத்தியின் வதோந்தப் புலம்பலாக உருமாறிவிடாமல் அதை நகைச்சுவையுணர்வின் ஒரு எல்லகைகே எடுத்துச் சென்று வாசகனையாவது சிந்திக்கச் செய்கிறது. சமகாலம் தான் இந்த விரகத்தி கோபமாக உருக்கொள்ளாமல் மடமாறுவது சமீப அக்கறையார்ந்து பலஹீனமான அம்சமெனினும், கவிதை சார்ந்து பார்க்கையில் பலமான அம்சமாகவே தோன்றுகிறது. 'மனிதர்களிடையே முள்வலேகைகள் இல்லா இப்பொழுது யாரும் சாவாக்கூப் பயப்படுவதில்லை எல்லோரும் உறக்கத்தின் பிடியில்' என விரகத்திக்கு மனிதனின் உறக்கத்தை வடிகாலாய்த்தாரும் இக்கவிதையின் முடிவு வியப்பிடலாகிறது; ரசனை பிரமிப்பிடலாகிறது.

பெண்ணிலைபற்றி பசேவனவாய் சில கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இருக்கின்றன. ஆனாலும் இவற்றின் உரம் குறிப்பிடக்கூடிய அளவில் உயர்ந்து செல்லவில்லை. தமிழ்க் கவிதையில் இவ்வகைப் பெண்ணியக் குரல் கூட்டிரவேதியின், பெருந்தேவியின், ரிஷியின், மாலதி மதைரியின் கவிதைகளில் மிகவுயர்ந்த எல்லையைத் தொடர்புகிறது. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகுரிய பெண் நலக் குரல்களையே இந்தத் தொகுப்பில் நாம் கேட்கின்றோம். 'இது பம்மியாய் இருக்கிறபடியால்' என்கிற அன்புக் குமாரின் இந்தி மொழிக் கவிதை, 'பெண்' என்கிற பனிதரா கிரியின் நபோள மொழிக் கவிதை போன்றவற்றில் மெல்லென இழையும் பெண்ணிலகைக் கருத்துக்கள் உள்ளனதான். எனினும் வீறாந்து ஒலிப்பனவாக அவையில்லை.

அது ஏன் இவ்வாறென்றெல்லாம் நாம் களேவிதொடுத்துவிட முடியாது. முஸ்லீம் நாட்களாய்ச் சில இருப்பதனால் அவ்வாறாயிருக்கலாமென சமாதானமடையவும் முடியாது. ஏனெனில் ஈரானில் அதன் மதவாதக் கட்டுப்பாடுகளால் நியழெந்த முயற்சிகளினாலயே உலகத்தரம் வாய்ந்த சினிமாக்களை அதனால் உருவாக்க முடிந்திருந்தது. ஆக, இந்தக் கவிதைகள் தொகுப்பில் இவ்வாறாக கின்றன என்பதுதான் பதிலாகமுடியும்.

ஆங்கில மலத்தில் எழுதப்பெற்ற சாத் அஷ்ரப்பின் பாகிஸ்தான் கவிதையென்றும் அழகிய மொழியில் ஒரு காதலனின் உடனடி இதயத்ததைச் சொல்கிறது. 'அறியவொண்ணா அப்பாலுக் கப்பால் கட்சி அடியை எடுத்துவகைக்கு முன் இருளிலும் அமையியிலும் நான் நெடுநாள் காத் திருந்தனே...' என்கிறது அந்தக் கவிதை. எடுத்துரைப்பும் சிறப்பாகவுள்ள கவிதை இது. 'தீர்த்தக் கரையினிலே திறைக் குமலையில் செண்பகத் தோட்டத்திலே பார்த்திருந்தால் வருவனே வண்ணிலாவிலே பாங்கியுடன் என்று' சொன்ன காதலி வராத சனெறத்தில் உள்ளம் சிதறிக் கவும் பாரதியின் கவிதை வீச்சை ஏறக் குறையை நிகர்த்ததாய் இருக்கிறது இக்கவிதை.

'விலைமாத தன் மகளுக்குச் சொன்னது', 'பதைதியங்கள்' ஆகிய கே.சச்சிதானந்தனின் மலையாளக் கவிதைகள், 'இஸிதஸி' என்கிற சரத் அமுனுகமவின் சிங்களக் கவிதை, சமசுர ரஹ்மானின் வங்காளிக் கவிதையான 'நான் போகமாட்டனே' என்பன தொகுப்பில் கருத்திற்குக் கமக் கொண்ட முக்கியமான கவிதைகள். கருத்தினால் மட்டுமின்றி, வளிப்படுத்தும் உணர்வாலும், கவிதைத் தன்மையின் செறிவாலும், மொழியமைப்பாலும் கிட்ட இக்கவிதைகள் உயிர்த்துவம் பெற்றவையாக இருக்கின்றன.

இவற்றுள்ளும் 'நான் போகமாட்டனே' என்பதை இன்னும் முக்கியத்துவமுள்ள கவிதையாக நான் காண்கிறேன். உள்நாட்டுக் கலகங்கள் பயங்கரவாதிகளாலும், ராணுவ பயங்கரவாதத்தினாலும் கிளர்ந்தழுகிறபோது எப்போதும் ரத்தம் சிந்தும் நிலமாக



